

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

Székesfővárosi hazinyomda 1922

Jobb-e a felsővezeték?

Csütörtöki számunkban *Steller Antal*, a volt Közuti Vaspálya Társaság nyugalmazott üzletvezető-főmérnöke hosszabb cikkben kelt védelmére az alsóvezetékös rendszernek, amely, véleménye szerint, helyes kezelés mellett semmivel sem rosszabb a felsővezetékéknél. Az alsó- és felsővezeték híveinek vitája olyan régi, mint maga a két rendszer, mindkét táborból számos érv hangzott már el, s mivel úgy véljük, hogy ennek a kérdésnek a nyilvánosság előtt való megvitatása csak hasznára lehet a budapesti villamosközlekedés megjavításának: helyet adunk annak a nyilatkozatnak is, amelynek közlésére a Budapesti Székesfővárosi Közlekedési R.-T. ügyvezetője kért fel bennünket. A nyilatkozat, melyben a vasut ügyvezetősége okát adja annak is, hogy miért tartotta szükségesnek áttérni a felsővezetékös rendszerre, így szól:

Nem állítjuk, hogy az alsóvezetékös rendszer rossz. Minden mérnökember tisztában van azzal, hogy akármit meg lehet jól csinálni, csak az a kérdés, hogy *mibe kerül?* A budapesti alsóvezeték mai állapotában rossz és további fenntartása olyan pénzalapokat kívánna, mit a közönségtől a háboru-utáni súlyos viszonyok közt nem lehet követelni.

Hogy miért rossz e pillanatban a budapesti alsóvezeték, ennek két oka van:

Az első ok az, hogy a budapesti alsóvezeték már annakidején nem jól volt megépítve, mert a sinek gyengék, az áramvezető-csatorna szűk, az áramvezetékek nem elég védettek és sok helyen a város csatornázási rendszere sem alkalmas arra, hogy az alsóvezetékös üzemet megfelelően szolgálja.

A másik ok az, hogy ez az alsóvezeték, amelyet, míg új volt, még lehetett helyesen kezelni, illetőleg kis költséggel fenntartani, időközben a felsővezetékös vonalakkal együtt teljesen tönkrement és pedig azért, mert később, mikor már nem volt új, a fenntartására, illetőleg megújítására és megerősítésére a régi vasuttulajdonosok nem akartak vagy nem tudtak megfelelő összegeket al-

Magyarország

Bp

1924. 2. 15.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Ennek folytán ma a 300 kilométer hosszú vágányhálózatból 150 kilométer vágányt teljesen meg kell újítani, ami körülbeül 60 milliárd korona költséget okoz az esetben, ha egyúttal felsővezetékre térünk át. Ha azonban a vágánycsere alkalmával megtartanók az alsóvezetékös rendszert, úgy a csere 60 milliárd korona helyett mintegy 90 milliárdba kerülne, még akkor is, ha a régi alsóvezetékös rendszer hátrányait egyúttal ki nem küszöbölnök. Ez az oka annak, hogy amikor a felsővezetékre való átmenet esetén szükséges 60 milliárdot is alig és csak több éven keresztül vagyunk képesek a vágányzat újraépítésére előteremteni, nem gondolhatunk arra, hogy még további 30 vagy még több milliárdot is áldozunk.

Ami a kóboráramokat illeti, a budapesti felsővezetékös vonalak igenis háromvezetékös rendszerre épülnek, de a háromvezetékös rendszer természetéből kifolyólag erre a rendszerre csak akkor lehet áttérni, ha már az egész hálózat felsővezetékre át lesz alakítva. Addig is más módon gondoskodunk arról, hogy kártékony, kóboráramok ne keletkezessenek.

Hogy átmenetileg tudniillik a felsővezetékre való átépítés alatt, a vegyesrendszer a rendszernél több áramszedőváltással jár, ez természetes, de ezzel számolni kell, mert egy nagy alsóvezetékös hálózatot nem lehet egyszerre felsővezetékre átalakítani. Megnyugtató lehet azonban a közönségre, hogy ez az átmeneti állapot már csak néhány hónapig tart, mert néhány hónapban belül már nem lesz Budapesten alsóvezeték. A felsővezetékösítéssel párhuzamosan az összes vonalakon megerősített sínrendszert alkalmazunk, olyat, amelyet már eredetileg kellett volna alkalmazni. Ily módon a felhagyott áramvezetőcsatornák is remélhetőleg rövid időn belül elfognak Budapest utcáiról tűnni.